

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.186/2013/10.szám

A Kúria a felperesnek a dr.Papp Géza ügyvéd által képviselt Magyar Ügyvédi Kamara (1054 Budapest, Szemere u. 8.) alperes ellen kamarai ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. december 4. napján kelt 12.K.32.965/2012/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 12.K.32.965/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa a 2011. december 6. napján kelt 2009.F. 252/37. számú határozatával a felperest egy rendbeli szándékos és folytatólagos fegyelmi vétség elkövetése miatt kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, amelynek végrehajtását három évre felfüggesztette. A felperes fellebbezett a határozat ellen, a alperes neve Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa a 2012. június 19. napján kelt Üft/6018/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Nem vitatta, hogy az alperes

másodfokú határozata a tényállást tényszerűen tartalmazza. Kereseti kérelme arra vonatkozott, hogy azért helyezze a bíróság hatályon kívül a fegyelmi határozatokat, mert az elévülés bekövetkezte miatt meghozataluk jogszabálysértő volt. Az elévülés tekintetében hivatkozott a fegyelmi eljárásról szóló 3/1998.(VI.27.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 14. § /4/ bekezdésére, amely alapján álláspontja szerint jelen ügyben fegyelmi eljárást nem lehetett volna indítani, mivel a letevők által a pénzek betéti számlára történő helyezése (2005.július 5.), illetőleg a letétből történő kifizetés (2005. november 2.) óta már több mint három év eltelt, amikor a letevők a Budapesti Ügyvédi Kamarához bejelentést tettek 2009. június 9-én. A három éves elévülési határidő jogvesztő.

A törvényszék a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában Magyarország Alaptörvénye 28. cikkére, valamint a FESZ 14. § /1/ és /4/ bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy az ügyben arról kellett döntenie, hogy a MÜK Szabályzat 14. § /4/ bekezdésében meghatározott elévülési idő alatt a jogvesztés mikor következik be. Leszögezte, hogy a felperes által nem vitatottan az alperesi hatóság a tényállást tényszerűen állapította meg. A megállapított tényállásból és a felperes által előadottakból egyértelműen következett, hogy a folyamatos mulasztásban megvalósuló cselekményre nem vonatkozik a három éves jogvesztő határidő. A törvényszék az alperes határozatát a felperes által kifogásolt részben felülvizsgálta, és ennek során azt állapította meg, hogy az alperes helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást, a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezése és alkalmazása alapján törvényes jogi következtetést vont le, határozata jogszerű rendelkezéseket tartalmaz. A határozat nem volt jogszabálysértő.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 221. § /1/ bekezdését sérti. Az ítélet indokolásából nem állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy a másodfokú határozat ellen előterjesztett keresetben előadottakat megvizsgálta-e érdemben teljes körűen a törvényszék. Az ítélet indokolásának részletes, az előterjesztett kereseti kérelem minden elemére vonatkozó indokolást kellett volna tartalmaznia. Nem tűnik ki az ítélet indokolásából, hogy a keresetlevélben előterjesztett bizonyítékok mérlegelése, megvizsgálása teljes körűen megtörtént-e, ebből következően az ítélet okszerűtlen, logikai hiányosságokat tartalmazó módon került meghozatalra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.274.§ (1) bekezdésnek megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezés alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A Pp. 324. § /1/ bekezdéséből következően a közigazgatási perekben is irányadó a kereseti kérelemhez kötöttség Pp. 215. §-ában megfogalmazott alapelve és a Pp. 213. § /1/ bekezdése.

A Pp. 3. § /2/ bekezdése szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Ezen törvényi előírásokból következően jogszerűen járt el a törvényszék, amikor az alperes határozatának jogszerűségét kizárólag a kereseti kérelemben foglaltak alapján, azaz az elévülés körében vizsgálta. A felperes keresetében egyértelműen leszögezte, hogy a másodfokú határozat a történeti tényállást tényszerűen tartalmazza, azzal kapcsolatosan semmiféle kifogást nem terjesztett elő. Kizárólag az elévülés körében vitatta az alperesi határozat jogszerűségét. Ebből következően a törvényszéknek is csak az elévülés kérdésében kellett ítéletében döntést hoznia.

A Pp. 221. § /1/ bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A fentiekből következően a törvényszéknek kizárólag jogkérdésben kellett döntést hoznia és erre vonatkozóan a jogerős ítélet a Pp. előírásainak megfelelő indokolást tartalmaz.

Alaptalanul kifogásolta a felperes felülvizsgálati kérelmében az indokolás hiányosságát, okszerűtlenségét és logikai ellentmondását, ugyanis erre kizárólag a tényállás megállapítása körében, a bizonyítékok mérlegelése tekintetében kerülhet sor (Pp. 206. § (1) bekezdése).

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a felperes mulasztásban megvalósuló cselekménye esetén az elévülés mindaddig nem következik be, amíg a felperes kötelezettségének eleget tehetett volna. A fegyelmi eljárásban megállapított tényállás szerint a felperes 2005. év május hónap és 2005. év augusztus hónap 3. napján vett át összesen 30.000.000 forintot.

A felperes az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 23. § /1/ és /2/ bekezdés rendelkezéseit megszegve a megbízási szerződést nem foglalta írásba. Eljárása nem felelt meg az Üt. 28. és 30. § rendelkezéseinek, és megsértette az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről szóló 4/1999.(III.1.) szabályzat II. rész 6. pontját is, miszerint az ügyvéd tartozik felelősséggel az átvett összeg jogszerű felhasználásért, vissza- vagy kifizetéséért. Az a tény, hogy a felperes jogosulatlanul kifizetést teljesít, nem szünteti meg az elszámolási kötelezettségét. Mindebből következően a felperes alappal nem hivatkozhat az elévülésre, mivel az előzetes vizsgálat elrendeléséig - 2009. július 20. napjáig - elszámolási vagy visszafizetési kötelezettségének nem tett eleget. A FESZ 14. § /6/ bekezdése szerint az előzetes vizsgálat tartama alatt az elévülés nyugszik. A fegyelmi eljárás alatt pedig a cselekmény elévülése értelemszerűen nem következhetett be.

A fentiekre figyelemmel a felperes alaptalanul hivatkozott a törvényszék előtt az elévülés bekövetkeztére, mint az alperesi határozat jogszabálysértését megalapozó körülményre és a felülvizsgálati eljárás során is az indokolási kötelezettség hiányára.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a közigazgatási perben a törvényszéket a felperesi kereset kötötte, annak korlátai között hozhatta meg döntését, egyéb tekintetben, az alperesi határozat vonatkozásában vizsgálódást, jogszerűségi felülvizsgálatot nem végezhetett.

A felülvizsgálati eljárás során a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között hozhatta meg döntését, amely kizárólag az indokolási kötelezettség hiányosságára utalt. Ezen körben vizsgálódva a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet ezen jogszabályi előírásokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség

megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

, 2013. december 11.

**Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok